

CLASSIC MOTOCROSS DES NATIONS

Teksti: Heimo Husokki Kuvat: Robert Lindroos

Classic motocrossin kansainvälinen joukkuekilpailu ajettiin Gnagaredalenin radalla Vimmerbyssä, Ruotsissa, syyskuun 15. päivä. Lajin piirissä kilpailua pidetään maailmanmestaruuskilpailuna vaikka sillä ei FIM:n myöntämää MM-arvoa olekaan.

Kilpailua edeltävien päivien sade oli tehnyt pääosin karkeaa hiekkaa olevasta radasta pehmeän ja melko raskaan. Radan profiili on mielenkiintoisen vaihteleva, hieman Heinolan radan tyyppinen, ja se sopii vanhoille pyörille hyvin. Sää oli tapahtumalle mitä parhain: aurinko paistoi lähes pilvettömältä taivaalta ja lämpöä oli n. 15 astetta. Kilpailussa on kolme eri luokkaa: vähintään 60-vuotiaat kuljettajat pre- 65 eli vm. 1965 ja sitä vanhemmilla pyörillä, 50-vuotiaat pre -70 ja 40-vuotiaat pre -72 pyörillä. Joissain pyörissä mukaan hyväksytään vuosimalliltaan uudempiakin yksilöitä, jos malli on pysynyt käytännössä samana kuin sääntöjen mukainen vuosimalli. Esim. pre - 65 luokkaan hyväksytään ns. pulttiperäiset Husqvarnat eli myös vuosimallit 1966 ja 1967.

Suomi oli mukana kaikissa luokissa. Yhteen joukkueeseen kuuluu 4 ajajaa. Pyörille on vuosimallin lisäksi muitakin vaatimuksia, kuten että 60-vuotiailla joukkueessa täytyy olla kaksi nelitahtista pyörää, 50-vuotiailla vähintään yksi 250cc sekä yksi nelitahtinen ja 40-vuotiailla vähintään yksi 250cc pyörä. Tällä pyritään säilyttämään kilpailukaluston moninaisuus. Kilpailun kattojärjestön ECMO:n (European Classic Motocross Organisation) päämääränä on säilyttää classic -pyörät mahdollisimman alkuperäisinä ja että niillä kilpailtaisiin aikakautensa tavoin.

Ennen kilpailua joukkueet esiteltiin yleisölle. Edessä 40+, keskellä 50+ ja takana 60+. Oikealla joukkueenjohtaja Veijo Paappanen.

Pre -65 luokassa kalusto oli suurimmalta osin nelitahtisia: Matchless, BSA, Triumph, ESO, Hedlund, Lito, AJS ja Jawa. Kaksitahtisissa merkkivalikoima oli rajatumpi: CZ tai Husqvarna (lasken Lindströmin tässä Hva:n merkin alle). Esimerkiksi viime vuonna mestaruuden voittaneet englantilaiset luottivat kokonaan nelitahtisiin (yllätys, yllätys). Eivätkä pyörät olleet mitään "mankeja" vaan kolmella heistä oli Triumph 650 ja yhdellä BSA Victor 441. Muilla osallistujamailla oli kaikilla vähintään yksi 2-tahtinen joukkueessaan. Tämän luokan katsastuksessa oli mukana suomalaista tietotaitoa kun Esko Ahola hoiti hommaa.

60-vuotiaissa Suomea edustivat Per-Erik Grims (ESO Metisse 500 -62), Tapio Hartikainen (Husqvarna 500 -61), Timo Lahti (CZ 360 -66) ja Jukka Monto (Husqvarna 250 -66). Hollantilainen Lindström-kuski Peter Willems oli molemmissa erissä omaa luokkaansa. Hän ajoi muuten 60-luvulla Lindströmin tehdaskuljettajana, ja

vaikutti siltä että vauhti on säilynyt lähes samana! Ruotsalaiset olivat kotiradallaan vahvoja: Roland Gummesson (Lito 500 -64) ja Hans Astorsson (CZ 360 -64) olivat ensimmäisen erän toinen ja kolmas. Toisessa erässä pääsivät muutkin jo vauhtiin. Edellisen vuoden mestari, englantilainen Terry Challinor ajoi Triumph Metissellä toiseksi ja hollantilainen Piet van Dijk oli Matchlessilla kolmas. Nopein suomalainen molemmissa erissä oli Timo Lahti (14. ja 11.). Grims oli ensimmäisessä erässä 23. mutta joutui keskeyttämään toisen kun hänen edessään pari kuljettajaa kaatui. Grims yritti väistää mutta samassa joku törmäsi häneen ja lopulta kaikki olivat samassa kasassa. Se teki hieman kipeää ja Suomessa todettiin kahden kylkiluun murtuneen... Jukka Monto ajoi sijoille 28. ja 23. ja Tapio Hartikainen oli 30. ja 26. Hänen pyörästään rikkoutui vaihteensiirtäjä, ja hän joutui ajamaan toisen erän pelkällä kolmos-vaihteella. Yhteistuloksiin lasketaan kuusi parasta sijoitusta. Tällä kertaa Suomi jäi jälkipään valvojaksi, eli kahdeksanneksi, pistemäärällä 125, neljä pistettä Norjaa perässä. Kilpailun voitti Ruotsi (30p), hopeaa Hollanti (33p) ja pronssia Tanskalle (56p).

Per-Erik Grimsin ja ESO:n taival katkesi toisessa erässä joukkokolariin.

Peter Willems voitti Lindströmillään molemmat 60+ -luokan erät. Terry Challinor, Triumph Metisse 650 -65

Pre -70 pyörissä kaksitahtisten osuus kasvoi mutta nelareilla oli edelleen ylivoima. Joukkueessahan oli pakko olla yksi kaksipuolikas pyörä, mutta se ei ainakaan englantilaisten tyyliä haitannut; John Dowse ajoi BSA - 66:lla, tosin joukon hännillä molemmissa erissä. Suomi ja Italia taas olivat vahvimpia 2-t maita. Molemmilla oli vain yksi (eli pakollinen) nelari joukkueessa. Italialaisilla tämä oli hieman harvinaisempi crossipyörä:

kolmepuolikas Aermacchi vuodelta 1963. Kyseessä ei ollut mikään täytemies, sillä Bruno Orso ajoi mukavasti sijoitukset 13. ja 15.

Bruno Orso (Aermacchi) ja Ari Lahti (Husqvarna).

Suomalaisetko muka eristäytyviä? Kisassa meikäläiset ainakin viihtyivät hyvin porukassa. Kuvassa 50+ joukkueen Timo Järvinen (29), Ari Lahti (32) ja Heikki Nurminen (30)

50-vuotiailta uskallettiin odottaa hyvää sijoitusta vaikka Jukka Penttilä täytyi selkävaihan vuoksi viime hetkellä vaihtaa Timo Laineeseen. Hän joutui hyppäämään vieraan pyörän päälle ilman metrinkään harjoittelua. Heikki Nurmisen Jawa-Metisse 500 -62:sta petti harjoituksissa kytkinvaijerin alanippa mutta se saatiin nopeasti korjattua. Ensimmäinen erä meni taas sinikeltaisten hallinnassa. Thomas Öhlund lennätti CZ 380:n ruutulipulle reilun 10 sekunnin erolla toiseksi ajaneeseen Jörgen Alhströmiin (BSA Cheney 441 -69). Kolmas oli sveitsiläinen Rolf Bauman (BSA 500 -68). Alhström oli toinen myös toisessa erässä. Sen voitti ensimmäisen erän keskeyttänyt englantilainen, Heikki Mikkolankin tallikaverina aikoinaan ajanut Andy Robertson (BSA Cheney 500 -68). Kolmanneksi kiristi Fiorello Sberze Italiasta (CZ 380). Suomalaisten vauhti ei riittänyt terävimpään kärkeen. Meikäläisistä vikkelin oli Timo Järvinen vaikka antoikin kaksipuolikkaalla CZ -66:lla hieman tasoitusta voimakkaammille pyörille. Sijoitukset 9. ja 11. Ari Lahti oli liikkeellä lainapyörällä, ja Husqvarna 360 -67:n "väärinpäin" olevat polkimet aiheuttivat välillä pientä miettimistä. Sijoitukset 15. ja 13. Tiukasti tuntumassa seurasi Timo Laine (CZ 360 -69), eräsijoitukset 17. ja 14. Heikki Nurmisella tekniset ongelmat jatkuivat: ensin lähtivät ketjut päältä, ja kun matka taas jatkui, niin sitten pamahti vaihdelaatikko. Niinpä ensimmäinen erä jäi kesken eikä hän päässyt toiseen erään lainkaan mukaan. Kilpailun voitti Ruotsi (39p), toinen oli Sveitsi (51p) ja kolmas Englanti (55p). Suomi oli seitsemän maan joukossa kuudes (79p).

Timo Järvinen oli 50+ luokan nopein suomalainen.

Timo Laine & CZ 360 -69: kovaa ja korkealta!

Pre -72 pyörät olivat jo suurimmalta osin kaksitahtisia: lähtöviivalla lähes puolet pyöristä oli CZ:a. Esim. Italiassa ja Tšekillä koko joukkue ajoi CZ:illa. Englantikin lipsui 4-t linjastaan kun Keith Best kurvaili Bultaco 250 -71:llä. Muita 2-t merkkejä olivat Husqvarna ja Maico. Nelarit taas olivat yhtä Jawa ja yhtä ESO:a lukuun ottamatta kaikki 440- tai 500-kuutioisia BSA:ta.

Suomen paras menestys näissä kilpailuissa on aina saavutettu 40-vuotiaiden joukkueella. Tälläkin kertaa mukaan lähdettiin hakemaan kärkisijoitusta joukkueella Alpo Viitanen (CZ 380 -71), Kari Laaksonen (CZ 250 -71), Arto Panttila (Hva 400 -71) ja Juha Monto (Maico 400 -71). Luokassa oli mukana yhdeksän maata. Joukkueen juniori Juha Monto täytti 40 kilpailua edeltävänä päivänä ja synttäreitä vietettiin varikolla. Kaverit olivat hommanneet lahjaksi Sidin classic -tyyliset ajosaappaat sekä pullon kirkasta energiajuomaa. Se päätettiin kuitenkin nauttia vasta kilpailun jälkeen.

Ensimmäisissä harjoituksissa Panttilan Lasse Rantaselta lainaamasta Husqvarnasta irtosi

kytkinkellosta ratas niittauksistaan eikä hän saanut vaadittavaa kolmea kierrosta täyteen. Onneksi Montolla oli varapyörä mukana, ja Panttila pääsi sillä mukaan toiseen harjoitukseen. Mekaanikkona toiminut Rantanen sai Husqvarnan kisaan mennessä kuntoon (ruotsalaiset antoivat hitsausapua) ja niinpä ensimmäiseen erään päästiin sittenkin täydellä miehityksellä. Lähtö onnistui suomalaisilta keskinkertaisesti ja herrat ajoivat aluksi peräkkäin. Kärjessä kisa oli kuitenkin kahden kauppa. Hollantilainen Simon Schram paahtoi käytännössä kokonaan uustuotantoa olevalla BSA 500 -63:lla hurjaa kyytiä ja kauden hallitseva Euroopan Mestari, ruotsalainen Jörgen Göransson yritti pysyä mukana CZ 380 -71:llä. Hän ei kuitenkaan pystynyt missään vaiheessa haastamaan Schramia kunnolla vaikka maalissa miesten välillä eroa oli vain muutama sekunti. Kolmanneksi tullut Italian Giuseppe Gaspardone (CZ 380 -70) jäi jo yli puoli minuuttia. Alpo Viitanen pystyi nousemaan lopulta

kuudenneksi, vain puoli sekuntia viime vuoden mestaria Adrian Coxia jäljessä. Panttila oli kymmenes, Laaksonen 11. ja Monto 15. Ensimmäisen erän jälkeen Ruotsi ja Suomi olivat tasapistein johdossa! Toisessa erässä tuli alkukierroksilla lunta tupaan kun Panttilan pyörä leikkasi kiinni. Viitanen sai taistelun tiimellyksessä kovan iskun selkäänsä mutta kamppaili kivusta huolimatta yhdeksänneksi. Laaksonen oli 10. ja Monto 17. Kärjessä olivat samat nimet kuin ensimmäisessä erässä. Ruutulipun heilahdettua alkoi jännitys; voittoon ei uskottu mutta riittikö suoritus mitaleille? Ruotsi oli tyly isäntä ja otti jo kolmannen kultamitalin (45p). Hopealle nousi Hollanti vaivaisen pisteen Ruotsille hävinneenä ja pronssia sai Suomi (61p) vain kahden pisteen erolla Englantiin (63p). Juhlat saattoivat alkaa! Kiitos joukkueiden tukijoille: Tokimoto Oy, L.S.Wear Finland Oy, Sini-tuote, Panda ja MP-Racing Oy.

Seuraava Classic Motocross des Nations -kilpailu ajetaan Heinolassa 13.9.2008. Suomen tavoitteena on sijoittua mitaleille kaikissa kolmessa luokassa!

Tiukkaa vääntöä 40+ -luokassa: 20 Juha Monto, 12 Tommy Adolfsson, 19 Arto Panttila, 31 Dani Nüssli, 22 Václav Vlk, 26 Berrie Heijnen, 1 Carl Pope ja 32 Reto Vittori

Kari Laaksonen ajoi CZ 250:lla todella kovaa.

Alpo Viitanen liittää CZ 380:lla.

Seuraavan CMdN-kilpailun järjestävälle maalle annetaan perinteinen kiertopalkinto. Normaalisti se täytetään illanvietossa oluella, mutta ruotsalaiset poikkisivat nyt kaavasta. He laittoivatkin torveen kirkasta "koska Suomi sijaitsee vodka-alueella. Ja että juoma maistuisi muillekin niin laitamme mausteeksi puolukan". Ja yksi puolukka torveen juhllallisin menoin tosiaan laitettiin.